

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. гр. Червен бряг, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря ВЕСЕЛКА ИВ. ВЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Гражданско дело №
20234440101230 по описа за 2023 година

на Червенобрежки Районен съд на основание данните по делото и закона, за да се произнесе
взе предвид следното: *Производството е по чл. 123, ал. 2, чл.143 и чл. 127а, ал.2 от Семейния кодекс*

В РС – Червен бряг е постъпила искова молба от М. З. П., с ЕГН ***** в качеството си на майка и законен представител на малолетната Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. и двете с адрес: гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. „Победа“ бл. 3, вх.Д, ап.1 против И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3, със съдебен адрес за призоваване: гр. Варна, бул. ”Сливница” № 56, ет.2, ап.1, чрез адв. М. П. от ВАК, с която на основание чл. 123, ал. 2, чл.143 и чл. 127а, ал.2 от Семейния кодекс се иска от съда да постанови решение и предостави упражняването на родителските права върху роденото от съвместното им съжителство дете, с всички произтичащи от това законни последици на нея и даде разрешение за издаването на задграничен паспорт и свободното пътуване на детето в чужбина. С молбата са представени писмени доказателства. В исковата молба се твърди, че след десетгодишно съжителство в гр. Варна, през месец октомври 2023 г. страните се разделили. Твърди се още, че повод за това е обстоятелството, е че ответника заживял с друга жена, че от тогава тя се грижи за роденото от съвместното съжителство дете.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК, поради което съдът я намери за редовна и с разпореждане на ответника са връчени исковата молба, ведно с приложенията, като му е даден едномесечен срок за подаване на писмен отговор. В дадения от съда срок са постъпили отговор на исковата молба и насрещна искова молба, както и уточняваща молба към отговора на исковата молба от ответника, с които се иска от съда да

постанови решение и предостави упражняването на родителските права върху роденото от съвместното съжителство на страните дете, с всички произтичащи от това законни последици на него. Оспорва иска по чл.127а, ал.2 от СК, като намира същия за немотивиран и изцяло неоснователен.

Ищцата М. З. П. в съдебно заседание се явява лично и с адв. И. В. от ПлАК, който от името на доверителката си поддържа предявените иски, като моли съда да ги уважи изцяло. Позовава се на писмени и гласни доказателства. Претендира разноски.

Ответника И. Н. И., редовно призован се явява и лично и с адв. М. П. от ВАК, която от името на доверителя си заявява желанието му да бъдат предоставени на него родителските права. Позовава се на гласни и писмени доказателства. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните по свое убеждение и съобразно правилото на чл.235 ГПК приема за установено от фактическа и от правна страна следното: Видно от представените: удостоверение за раждане на Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, 2 бр. у-е за настоящ адрес и служебна бележка от ОУ „Христо Смирненски“ гр. Червен бряг, е че детето е записано и посещава редовно 2б клас на посоченото училище. Безспорно по делото е и, че от 23 октомври 2023 г. страните живеят разделени, като за детето се грижи майката подпомагана от своите родители. По делото е изготвен и представен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – Червен бряг и Дирекция „Социално подпомагане“ – Варна, от които се установява, че твърдяното в исковата молба е факт. Детето се отглежда от майката в гр. Червен бряг, в дом, който предлага много добри битови условия. Отбелязано е също, че последната при отглеждането на детето е подпомагана от своите родители. За бащата също е извършено проучване от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Варна, чрез проведен телефонен разговор с него. Същият има възможност да отглежда дъщеря си, потвърждава, че има връзка с друга жена, която има дете на 5 годишна възраст, но същата е заявила, че е съгласна дъщеря му да живее с тях. По време на съвместното им съжителство бащата много активно се е включвал в грижите за детето, водил я е на училище и на лекар, ползвал е болничен за да се грижи за нея.

При така установеното съдът прави следните правни изводи: Безспорно е, че страните по делото не са сключили граждански брак по реда на чл.4 и сл. от СК, не живеят заедно и въпроса за местоживеенето на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. и упражняване на родителските права не е уреден помежду им, т.е. е налице спор при кого от тях то да живее, и кой да упражнява родителските права, което прави **предявения иск допустим.**

По основателността на обективно съединените иски: Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал. 2 СК, ако родителите не постигнат споразумение относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася по тези въпроси съгласно чл. 59, чл. 142, чл. 143 и чл. 144 СК.

Производството по чл. 127, ал. 2 СК не е исково, а представлява спорна съдебна администрация относно начина за осъществяване на признати и гарантирани от закона

материални субективни права. Актът на съда в това производство не поражда последици, които засягат /отричат или признават/ съществуването на подлежащите на защита права, а има за цел единствено управлението /администриране/ им, т.е. определяне начина на упражняването им. Целта на производството и постановения съдебен акт е да се постигне охраняване в максимална степен на конкретни материални субективни права, както в интерес на участващите в производството лица, така и в публичен интерес. Като производство „спорната администрация“ е учредена именно, за да се даде възможност за уреждане реализирането на субективни права от обществена значимост, каквито са посочените в чл. 127 СК пряко свързани със закрилата на децата и държавната политика за реализирането ѝ.

Поради вменената му от закона цел, в производството за спорна съдебна администрация, за разлика от исковото и охранителното производства, е засилено служебното начало и съдът е задължен да администрира в пълен обем спорните правоотношения, дори и без да е сезиран изрично за всяко от тях, като охранява интересите на страната, ползваща се от държавна закрила и събира по своя инициатива всички относими данни и доказателства, без ограничение във времето и извън установените в исковото производство преклузии. В производството чл. 127, ал. 2 СК, законодателят изрично възлага на съда, при липса на споразумение между родителите по чл. 127, ал. 1 СК, по който и да е от елементите му – местоживеене, упражняване на родителски права, лични отношения и издръжка на детето, да се произнесе служебно по всички тези правоотношения, уреждащи в пълнота упражняването на родителските права и правното положение на детето, макар и да е сезиран само с един от тези въпроси като спорен между родителите, и без да има предявени от някой от тях каквито и да е други претенции по останалите въпроси. Изрично текстът на правната норма задава критериите за решението на съда, като го препраща към разпоредбата на чл. 59 СК относно служебното решаване на въпросите, свързани с упражняването на родителските права при развод и към нормите, касаещи определянето издръжката на детето.

Относно исковите за предоставяне на родителските права: Разпоредбата на чл. 59, ал. 4 СК изброява обстоятелства, които следва да се преценяват при решаване на въпроса за родителските права, с оглед интересите на детето – това са: *възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към детето, желанието на родителите и привързаността на детето към родителите, пола и възрастта на детето, възможността за помощ от трети лица – близки на родителите, материални възможности*. Необходимо е да се уточни, че под упражняване на родителските права съгласно ППВС № 1/1974 г. следва да се разбира тяхното ежедневно осъществяване, както и действията по закрила, защита и представителство на детето.

Родителят, който е натоварен с пряката отговорност по отглеждане и възпитание на детето, изпълнява своите задължения постоянно и в пълен обем, за разлика от другия родител. В подобни случаи, когато страните не могат да постигнат съгласие кой ще упражнява родителските права и да синхронизират изпълнението на своите задължения в интерес на детето, този въпрос се решава от съда с оглед на всички конкретни обстоятелства по делото. В настоящия случай решаващо значение при определяне при кой от двамата

родители да живее Диляна И.а И.а, родена на 17.12.2015 г. е обстоятелството, че от 23 октомври 2023 г. тя се отглежда в дома на майката, подпомагана от нейните родители. Те обитават свой собствен апартамент и са заявили съгласието си да полагат грижи за Диляна. От показанията на разпитаните в хода на делото свидетели на страните се установява, че към момента Диляна е записана и посещава 2 б. клас в ОУ „Христо Смирненски“ гр. Червен бряг, където се е адаптирала чудесно и е изградила своя приятелска среда. Детето е спокойно и се чувства добре. Бащата е изградил връзка с друга жена и живее заедно с нея и малолетното ѝ дете в едно домакинство. От раздялата на страните майката е тази, която полага непосредствени грижи за детето. Изложените обстоятелства дават основание на съда да приеме, че родителските функции спрямо детето следва да бъдат концентрирани у личността на майката, при която то да живее. И към момента именно тя упражнява фактически пряко тези родителски функции. Майката обитават жилище собственост на нейните родители и е в състояние да задоволява потребностите на детето и да се грижи пълноценно за него. В тази насока е положителното становище на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – Червен бряг. Съобразявайки горното, както и привързаността на детето с майката, нейната възраст, възможността за продължаване досегашното им обгрижване и възпитание, така и от съвкупността от обстоятелства, релевантни за решаването на въпроса, съдът намира, че родителските права следва да бъдат предоставени за упражняване на майката, като определя местоживее на детето при нея, което обуславя уважаване на главния иска и отхвърляне на насрещния такъв.

По отношение режима на лични отношения с родителя, който не упражнява родителските права: На бащата, поради гарантираната от закона възможност, следва да се определи режим на лични контакти с детето Диляна И.а И.а. Преценката е служебна и се извършва от съда, който не е ангажиран с конкретно предявената такава от страните, като следва да бъде съобразен, както с възрастта, така и с местоживее на бащата. Като взе предвид необходимостта от запазването на връзката "родител-дете", съдът счита, че на бащата следва да бъде определен режим на лични отношения в следния смисъл: да вижда и взима детето при себе си, на адреса на който живее всяка първа и трета седмица на месеца за времето от 16:30 ч. в петък до 18.00 ч. в неделя с преспИ.е, както и тридесет дни през лятото по време, несъвпадащо с платения годишен отпуск на майката. При определянето на режима на отношения на бащата с детето съдът отчете неговата възраст и пол, както и необходимостта от осигуряване на подходящи условия на контакт на бащата с детето с оглед запазване на връзката родител - дете.

Относно иска за издръжка: Размерът на издръжката, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК се определя от нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Нуждите на детето съобразно твърденията в исковата молба са в рамките на нормалните за възрастта на децата разходи, като няма данни същото да има специфични нужди. В Конвенцията за правата на детето /Приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. Ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г./ е признато правото на всяко дете на

жизнен стандарт, съответстващ на нуждите на неговото физическо, умствено, духовно, морално и социално развитие. В чл. чл. 27, ал. 2 от същата е посочено, че родителят/родителите или другите лица, отговорни за детето, имат първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето. Съгласно Конвенцията задължението на родителя е не само по отношение на задоволяване на неговите първостепенни физически потребности, но и по отношение задоволяването на неговите умствени, духовни, морални и социални потребности, във връзка с осигуряване на развитие на детето.

Относно размера на издръжката съдът намира, че задължение и на двамата родители е да гледат и издържат детето си, като в случаите когато гледането се осъществява изключително и само от единия родител, както е в случая, то другият родител следва да компенсира с увеличен размер на издръжката. Минималния размер на определената от СК дължима издръжка за едно дете е в размер на $\frac{1}{4}$ от МРЗ, която към момента е 234,00 лв. Родителите са в трудоспособна възраст, не страдат от заболявания, които да ги възпрепятстват да осъществяват обичайните трудови дейности. По делото не са налице данни за задължение на бащата да осигурява издръжка в полза на друг свой ненавършил пълнолетие низходящ. Така, като взе предвид възрастта и нуждите на детето и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, както и с оглед възможността съдът да присъди издръжка в размер, дължим съобразно Конвенцията за правата на детето съдът определя месечна издръжка за Дилиана дължим от бащата в размер на 234.00 лв., считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2023 г., с падеж пето число на месеца, за който се дължи до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване. Останалата част, ведно с непосредствените грижи по отглеждане и възпитание следва да се поеме от майката.

По основателността на иска по чл.127а, ал.2 от СК: Предявено е искане за разрешаване на разногласие между родителите относно снабдяване на роденото от съвместното им съжителство дете с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт, неговото преиздаване, получаване и възможността за пътуване на детето в чужбина придружавани единствено от майката или упълномощено от нея лице. За осъществяване на това законодателят изисква общото съгласие и на двамата родители, като при липса на съгласие на единия, единствената правна възможност да бъде преодоляно разногласието е решението на съда по чл.127а, ал.2 от СК. Поради това правото да се иска решение заместващо съгласието на родителя за снабдяване на роденото от съвместното им съжителство малолетно дете с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт, е независимо от упражняването на родителските права, след като дори и да има възлагане на родителски права в полза на единия родител, той не би могъл самостоятелно да вземе решение за това, без да е необходимо да се преодолява несъгласието на другия родител по реда на чл.127а от СК. Наличието на несъгласие за даване разрешение за снабдяване на роденото от съвместното съжителство малолетно дете с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт се установи по категоричен начин в настоящото производство.

Следователно налице е възникнал спор и този спор следва да бъде разрешено от Районния

съд. При това положение производството във връзка с отправеното от ищцата искане се явява допустимо. При решаване на спора по чл.127а, ал.2 от СК, съдът следва да прецени какъв е интереса на детето и при спазване предпоставките дадени в Тълкувателно решение № 1/03.07.2017 г. по тълк. дело № 1/201.6 г. на ОСГК на ВКС на Р. България. Съгласно разпоредбите на Закона за българските документи за самоличност във възрастта, в която се намира роденото от съвместното съжителство на страните малолетно дете, не разполага с документ за самоличност, носещ негова снимка, като такъв би бил единствено задграничния паспорт. Изискването на закона за съвместното решаване на родителските права по този въпрос представлява по-висока степен на закрила на детето. Ето защо Съдът намира, че изцяло в интерес на детето е да притежава собствен документ за самоличност и следва да даде възможност на майката да се снабди с такъв документ, поради нежеланието на бащата в подходящата форма /декларация и пълномощно с нотариална заверка на подписа/ да даде съгласие за това. Това съгласие по силата на разпоредбата на чл.123 СК следва да бъде заместено с решение на Съда. По отношение на другия обективно съединен иск – за даване на разрешение за пътуване на детето в чужбина, без да е необходимо съгласието на бащата, съдът намира същото за неоснователно. В социалния доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Варна, бащата е изразил мотивирано своето несъгласие, относно издаване на международен паспорт и заместващо съгласие за пътуване на дъщеря му зад граница, защото се страхува, че няма да види дъщеря си повече и иска да се конкретизират параметрите на пътувания на детето (срок, дестинация и др.). В посоченото по-горе Тълкувателно решение № 1/03.07.2017 г. по тълк. дело № 1/201.6 г. на ОСГК на ВКС на Р. България изрично е отбелязано, че „Съдът може да разреши по реда на чл.127а от СК пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител *само за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респ. държави, чийто кръг е определяем.*“.

В исковата молба ищцата не е посочила нито определен период от време, нито държава или кръга от държави, за които иска да се даде разрешение за пътуване на детето, без да е необходимо за това съгласието на бащата. С оглед на това – противоречие с постановеното от ВКС тълкувателно решение и липсата на каквато и да е конкретика по отношение на време и място, следва иска на ищцата да бъде отхвърлен и не се разреши на детето да пътува в чужбина без съгласието на бащата.

По разноските: По делото и двете страни претендират разноски. Същите на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК се дължат на всяка от страните съразмерно с уважената част от исковите. Ищцата претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200.00 лв. и ответника претендира адвокатско възнаграждение в същия размер.

Ищцата е предявила четири обективно и субективно съединени иска с правно основание чл. 123, ал. 2, чл.143 и чл. 127а, ал.2 от Семейния кодекс, с които иска от съда да да й предостави упражняването на родителските права върху роденото от съвместното им съжителство дете Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г., с всички произтичащи от това законни последици на нея, даде разрешение за издаването на задграничен паспорт и свободното пътуване на детето в чужбина. Ответника е предявил

насрещен иск за предоставяне упражняването на родителските права върху роденото от съвместното им съжителство дете на него. С оглед изхода на делото – уважаване на три от четирите обективно съединени иска на ищцата, отхвърляне на четвъртия /за пътуването на детето в чужбина без разрешение на бащата/ и отхвърляне на насрещния иск, разносните следва да бъдат разпределени, като ответника следва да бъде осъден да заплати на ищцата $\frac{3}{4}$ от направените от нея разноски, както и ищцата да заплати направените от ответника разноски в размер на $\frac{1}{4}$. На ответника следва да се присъди и държавна такса съгласно чл. 69, т.7 от ГПК във връзка с чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК по сметка на ЧРС върху: предявените неоценяеми искове по чл.123 и чл.127а от СК в размер на по 30.00 лв. за всеки от тях, определения размер на издръжката за бъдеще в размер на 336,96 лв. или общо в размер на 396,96 лв.

На основание 242, ал. 1 от ГПК и чл.127а, ал.4 от СК, съдът следва да постанови предварително изпълнение на решението, в частта относно присъдените издръжки и подаването на заявление за издаване и получаване на задграничен паспорт на детето.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА местоживеенето на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. да е при майката М. З. П., с ЕГН ***** на адрес: гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. "Победа" бл. 3, вх. Д, ап. 1.

ПОСТАНОВЯВА родителските права спрямо детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. да се упражняват от майката М. З. П., с ЕГН ***** на адрес: гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. "Победа" бл. 3, вх. Д, ап. 1.

ПОСТАНОВЯВА режим на лични контакти на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. с бащата И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3 да вижда и взима детето при себе си, на адреса на който живее всяка първа и трета седмица на месеца за времето от 16:30 ч. в петък до 18.00 ч. в неделя с преспИ.е, както и тридесет дни през лятото по време, несъвпадащо с платения годишен отпуск на майката. За осъществяване на личните контакти бащата следва да взима детето от дома, в който живеят с майката, съответно – да го връща в този дом на адрес: гр. Червен бряг, обл.Плевен, ж.к. „Победа“ бл. 3, вх.Д, ап.1.

ОСЪЖДА на основание чл. 144 от СК И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3 ДА ЗАПЛАЩА на М. З. П., с ЕГН *****, като майка и законен представител ежесмесчна издръжка за детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. в размер на 234.00 (двеста тридесет и четири) лв., считано от 24.10.2023 г., с падеж пето число на месеца за който се дължи до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване, ведно с лихвата за забава върху всяка просрочена вноска.

ЗАМЕСТВА липсващото съгласие на бащата И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3, за попълване и подаване на заявление за

издаване и снабдяване със задграничен паспорт на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г., представлявано от своята майка и законен представител М. З. П., с ЕГН *****, както и за преиздаване и получаване на същия.

РАЗРЕШАВА на основание чл.123 от СК, във вр. чл.76 ал.1, т.9 от ЗБДС и във вр. с чл. 11, ал.8, т.1 от Правилника за издаване на българските документи за самоличност да се издаде и преиздаде след изтичането му, паспорт за задгранично пътуване на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г., без да е необходимо за целта съгласието на бащата И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3.

НЕ РАЗРЕШАВА на детето Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. да пътува извън пределите на Република България многократно и без ограничения без съгласието на бащата.

ОСЪЖДА И. Н. И., с ЕГН ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав Варненчик“ бл.4, вх.6, ет.3 да заплати на държавата по бюджетната сметка на РС – Червен бряг държавна такса върху предявените неоценяеми искове по чл.123 и чл.127а от СК, определения размер на издръжката дължима за бъдеще време в общ размер на 396,96 лв. (триста деветдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки), съгласно чл. 69, т.7 от ГПК във връзка с чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и 5.00 /пет/ лв. за служебното издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА И. Н. И., с ЕГН ***** да заплати на М. З. П., с ЕГН ***** от гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. "Победа" бл. 3, вх. Д, ап. 1, сумата от 900.00 /деветстотин/ лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с уважената част от обективно и субективно съединените искове.

ОСЪЖДА М. З. П., с ЕГН ***** от гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. "Победа" бл. 3, вх. Д, ап. 1 да заплати на И. Н. И., с ЕГН ***** сумата от 300.00 /триста/ лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част от обективно и субективно съединените искове.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.127, ал.4 от СК предварително изпълнение на решението в частта му относно попълване и подаване на заявление от М. З. П., с ЕГН ***** за издаване на задграничен паспорт на Диляна И.а И.а, с ЕГН *****, родена на 17.12.2015 г. и получаването на същия.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщение, че е изготвено пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____